

Pytania prejudycjalne

Czy spółka holdingowa mająca siedzibę w Portugalii, podlegająca przepisom dekretu z mocą ustawy nr 495/88 z dnia 30 grudnia 1988 r., której jedynym przedmiotem działalności jest zarządzanie udziałami w innych spółkach jako pośrednia forma prowadzenia działalności gospodarczej i która w tych ramach nabywa i trwale posiada owe udziały, stanowiące co do zasady nie mniej niż 10 % kapitału zakładowego spółek, w których posiadane są udziały i które nie działają w sektorze ubezpieczeniowym lub finansowym, jest objęta zakresem pojęcia „instytucji finansowej” w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2013/36/UE ⁽¹⁾ i art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) w dniu 13 kwietnia 2022 r. – VITOL SA/Belgische Staat

(Sprawa C-268/22)

(2022/C 318/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VITOL SA

Strona przeciwna: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie wykonawcze nr 1194/2013 ⁽¹⁾, zmienione rozporządzeniem 2017/1578 ⁽²⁾, jest sprzeczne z rozporządzeniem podstawowym nr 1225/2009 ⁽³⁾, między innymi z tego względu, że:

- nie wykazano, że w ramach obliczania wartości normalnej produktu podobnego spełnione były warunki nieuwzględnienia kosztów związanych z wytworzeniem i ze sprzedażą rzeczowego produktu, takich jak odzwierciedlone w zapisach księgowych badanych argentyńskich producentów eksportujących, zgodnie z zasadą ustanowioną w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego,
- zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego błędnie oceniono skutki przywozu w sposób łączny, a zatem nie wykazano w sposób wystarczający, że miał miejsce przywóz po cenach dumpingowych powodujący szkodę w rozumieniu rozporządzenia podstawowego, o którym mowa w art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego,
- a zatem dumping nie miał miejsca i nie można było nałożyć cła antydumpingowego określonego w art. 1 rozporządzenia podstawowego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013, L 315, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1578 z dnia 18 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1194/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2017, L 239, s. 9).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (2009, L 343, s. 51).
